

LJETNI ĐIR

I.

Ruke mi polegla na oblutke...
pa ljubuju - oblutci obli i moje zaljubljene ruke
u vodom isprane, zaobljene oblutke.
Blagi, okrugli sa svih strana - vole se
oblutci i moje okruglaste ruke.

II.

Sunčeva kugla odlijepila se ...poletjela...
razletjela se... Sjela mi u ruke.
Do kosti gori ludost ove vatre lude
na mojim zaljubljenim dlanovima -
dok mijesim žar u svagdašnji kruh.

III.

Sparina dahće na koljenima...
Prah vode penje se ka suncu... bez glasa...
Jer voda zna. A i sunce zna. Mojim ganutim očima
ostaju tek znakovi u oblutcima upisani.
I pučina u duši.

IV.

Žedna kraj vode... u mnoštvu sama...
Oči mi rastu pravocrtno... onda - okruglasto,
i bez predumišljaja nestaju u daljini.
Riječi se sapliču sklisko... u dubini -
a ljetni je đir.

V.

Upijam sunce na žalu... smanjujem međuprostor
i upličem jasnoću. Slušam vodu...
gledam se s nebom - izravno: oči u oči.
Oči u oči! I ne postavljam dileme:
biti ili ne biti.

VI.

Ostaje trajati sjaj... sjaj u vodi...
na sve četiri strane...
U svakom koritu ista voda, u svakoj kapljici -
čitavo more...modro i duboko - vječno oko...
Jedan jedini svijet.

VII.

I voda i vatra, i zrak i zemlja - čitava
okruglasta cjelina... beskrajna punina...
Dlanovima joj dotičem auru...
slobodu koja me veže - dok sklapam oči
pred dolaskom budućeg dana.